

letníci platí za prohlídku jeskyní na majetku zabraném, plynou do pokladny velkostatku, třeba připomenuti, že zákonem žádaná samostatnost objektu nemůže býti vyloučena tím, že důchody z tohoto objektu resp. jeho výnos splývá v jedno s výtěžky ze zabraných nemovitostí téhož vlastníka.

Odvislost hospodářská brání použití § 3 lit. a) z. z. nastává spíše jen tehdy, když objekt sám svým hospodářským upotřebením, tedy svou podstatou, nebo svými přirozenými plody slouží přímo »hospodaření«, t. j. ku získávání a dobývání hospodářských plodů na zabraných nemovitostech.

Odporuje proto tento názor žal. úřadu v tomto bodě zákonu, a bylo proto nař. rozhodnutí co do této části jako nezákonné zrušiti.

Č. 3512.

Administrativní řízení: Jestliže úřad první stolice — k odvolání strany z vydaného jím prvoinstančního rozhodnutí — nepředložil stolici nadřízené toto odvolání, nýbrž původní žádost strany, o níž již sám prve rozhodl, a sdělí pak straně vyřízení druhé stolice tak, jakoby tato byla rozhodovala o odvolání, jest postup jeho zmatečný.

(Nález ze dne 23. dubna 1924 č. 7132.)

Věc: Klára hraběnka Ž. v Š. (adv. Dr. Lad. Klumpar z Prahy) proti obvodové úřadovně státního pozemkového úřadu v Užhorodě a proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o přiděl dle § 63 přidělového zákona.

Výrok: Naříkaná rozhodnutí zrušují se pro vady řízení.

Důvody: Žádostí z 26. července 1922, řízenou na stpú v Praze, podanou však dne 6. září 1922 u Obvodové úřadovny v Užhorodě, domáhala se správa velkostatku Š. toho, aby vnucený nájem o výměře 505 k. j. 924 sáhů byl přiměřeně snížen tak, aby odpovídal ustanovení § 63 zák. příd., a uvedla, že po provedení vnucených nájmu stpú-em na základě dohody upustila od dalších opravných prostředků, když se stpú zavázal snížit pachtovní dobu z původních šesti let na dva roky, po kteréž době měla býti velkostatku část pozemků do režie vrácena. Tuto žádost odůvodňovala správa velkostatku ohrožením zájmů podniku, zaměstnanectva a zásobování lidu. Žádost zněla, aby stpú žádost prozkoumal a ve smyslu onoho ujednání z roku 1921 rozhodl.

Obvodová úřadovna, vyslechnuvši komisariát v Beregságu, samá žádost vyřídila výměrem z 23. října 1922, jímž správě velkostatku sdělila, že žádosti o snížení plochy vnucených nájmu nemůže vyhověti, a uvedla toho důvody.

Do tohoto rozhodnutí podala správa velkostatku u této obvodové úřadovny stížnost, aby původní žádost byla jako odvolání spolu s touto stížností předložena stpú-u.

Obvodová úřadovna předložila stpú-u ke konečnému rozhodnutí pouze žádost původní ze 16. července 1922, nezmínivši se ničeho o tom, že o žádosti té již rozhodla výměrem z 13. října 1922 a že strana proti

tomuto výměru si stěžuje, a také jiných spisů správních než onu žádost jemu nezaslala.

Stpú připsím z 15. prosince 1922 vrátil Obvodové úřadovně tuto žádost k vyřízení ve vlastní kompetenci, Obvodová úřadovna pak, dovolavši se této delegace, rozhodla o této žádosti jako o odvolání z jejího rozhodnutí výměrem z 19. června 1923 a setrvala na prvotním svém stanovisku.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Ze všeobecných zásad řízení správního plyne, že strana v řízení správním má právní nárok na to, aby věc její na základě stížnosti byla v rozsahu zákonném instančně přezkoumána. Tomuto nároku odpovídá povinnost úřadu judikujícího, aby stížnost proti jeho rozhodnutí podanou předložila nadřízené instanci k rozhodnutí, povinnost pak úřadu nadřízeného, aby o předložené stížnosti rozhodl.

Dle § 8 zák. z 11. června 1919 č. 330 Sb. jest z rozhodnutí obvodových úřadoven přípustno odvolání podle zásad platného lhůtního zák. z 12. května 1896 č. 101 ř. z. v době 14 dnů, o kterém rozhoduje stpú pravoplatně.

Bylo proto povinností Obvodové úřadovny, aby stížnost, která do jejího rozhodnutí byla podána, předložila k rozhodnutí stpú-u.

Toho však Obvodová úřadovna nedbala, nýbrž předložila stpú-u pouze původní žádost z 26. července 1922, nezmínivši se vůbec o tom, že ve věci samé již rozhodla, a že proti jejímu rozhodnutí podána byla stížnost.

Tímto nesprávným postupem se stalo, že stpú nepojal akt jako odvolání proti rozhodnutí Obvodové úřadovny, nýbrž domnívaje se — zřejmě proti obsahu spisů správních — že jde o jeho rozhodování v instanci první, nesprávně postoupil spis k vyřízení Obvodové úřadovně v Užhorodě, jež vyřízení stpú-u oděla v takovou formu, že strana musela míti za to, že jde o intimát rozhodnutí stpú-u jako instance odvolací a že musí tudíž proti tomuto konečnému rozhodnutí ochrany svých subjektivních práv hledati jen stížností k nss-u.

Jest proto celý postup ten zmatečný a k jeho nápravě nezbyvá než obě nař. rozhodnutí zrušiti pro podstatné vady řízení a tím poskytnouti příležitost Obvodové úřadovně v Užhorodě, aby předložila odvolání stěžujícího stpú-u, by on o odvolání tom rozhodl.

Č. 3513.

Stavební právo: * Zákaz pokračování v povolené stavbě může stavební úřad podle hlavy VIII. čes. stav. řádu vydati jen z důvodů stavební policie. Takovým důvodem není, jestliže stavebník mezi stavbou pozbyl majetkového práva na staveniště nebo jestliže se právo to stalo sporným.

(Nález ze dne 24. dubna 1924 č. 19.654/23.)

Věc: Městská obec M. (adv. Dr. Oskar Bergmann z Mostu) proti zemské správě politické v Praze o zákaz pokračování ve stavbě.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.